

I aquest món inorgànic està íntimament lligat al món orgànic per transaccions insensibles. Les substàncies albuminoides del protoplasma, la més rudimentària expressió del món vivent, cal conceptuar-les com a matèria que gaudeix de vida pròpia. Segons les experiències de Naegotte, el qual després d'haver conservat en formol tant de temps com ha volgut aquestes substàncies, ha demostrat que podien reemprendre el seu paper fisiològic sempre que se les torni a col·locar en condicions favorables. Quan, doncs, comencem a viure?

La Natura es mofa de les valles que nosaltres establim, per a facilitar els nostres estudis, en el món que ens rodeja, fins als mateixos límits dels regnes vegetal i animal com en els confins d'allò vivent i del que no és vivent. La vida es mostra per tot arreu dintre nosaltres i fora de nosaltres. Cal buscar-la per tots els indrets, en tots els regnes, per tal d'enlairar la nostra missió.

Les concepcions més arriscades per llunyanes que semblin al nostre art, poden conduir a descobriments susceptibles de trasbalsar tota la Medicina. Recordem que el gran Pasteur la capgira amb les fermentacions, el qual descobriment fou fet durant els seus treballs sobre Cristal·lografia. I que un matemàtic com Cauxi, l'any 1830, publicà els seus treballs sobre les variacions ordinàries amb tanta violència discutides, que han pogut fa poc orientar Maxwell per a fonamentar la seva teoria sobre la identitat entre l'electricitat, la llum i la calor. Deriven d'aquest treball les experiències Hertz sobre les ondulacions elèctriques i les de Branly que han conduït al descobriment de la T. S. F.

D'aquest gran concert vibratori de llum i de guspines en el qual prenen part els Raigs X, els ultra-violeta, els infra-rojos, l'electro-coagulació, la diatèrmia, etc., tant el metge com el cirurgià en treuen gran profit.

No vulguem, doncs, romandre sempre en el mateix lloc. No demanem tampoc a la ciència una consagració pràctica immediata i definitiva de cada un dels seus descobriments. Però escoltem sempre atents les seves lliçons, vinguin d'on vinguin, i aprofitem-nos dels seus avenços.

Amb aquest noble afany venim a agrupar-nos els metges i cirurgians dels Hospitals de les tres comarques, esperançats que en divulgar en cada sessió científica els nostres treballs i en criticar-nos mútuament les nostres aportacions, arribarem a constituir a cada comarca un nucli d'ensenyança hospitalària que, segurament, mereixerà l'aprovació de tothom.